

עלון קיבוץ כפר מסריק • יד' תשרי תשע"ד • 18.9.13 • מס' 1

הד הנעשה

שנה שבעים ותשע • מס' 2382

קיבוץ כפר מסריק חוגגים 80.

20.9.13 - 2
כולנו נהיה שמ!

צילום: רמי כהן

על כן נסינו לשוות לעיתון המונח לפניכם צורה חגיגית ויפה. את השער הצבעוני עיצבה **מירב בוסקילה** – המעצבת הקבועה שלנו. זאת הזדמנות להודות לה ולהזכיר שגם את השער לעיתון הקודם עיצבה מירב ושכחנו להודות לה. אז הנה – תודה כפולה. את התמונה המופיעה על השער צילם **רמי כהן** ועיצבה אותו למודעה – **דברת קפלושניק**.

בתוך העיתון תמצאו המון חומר חשוב ולדעתי גם מעניין. לא יכולנו להתעלם מיום כיפור שעבר ועורר התרגשות בחצר המקומית. בשנים האחרונות היום הזה מתנהל אצלנו בצורה חדשה וחלק מהחברים מתחילים לשאול וגם להביע דעה. גם בקיבוצים אחרים התעורר ויכוח על דת ומסורת ובית כנסת וגם אנחנו כנראה הגענו לרגע של אמת בשאלות הללו.

רוחות המלחמה נרגעו לפתע וכאילו אפשר שוב לחזור לשגרה – אלא שגם בשגרה הזו צריך להמשיך לפקוח עין ולהתכונן לימי סגריר תרתי משמע. חרדה מיותרת כרגע, דאגה אולי, אבל ערנות וזהירות בוודאי. זה טוב תמיד ועכשיו על אחת כמה וכמה.

צוות הנוי הכין כפות תמרים לכיסוי הסכך ורבים ניצלו את ה"אוצר" ומיהרו להקים סוכות לחג. בבתי הילדים ובמרח"ב וגם ברחבי הקיבוץ הופיעו וממשיכות להופיע סוכות רבות מקושטות ומוארות והן משרות אורה חגיגית ונהדרת.

בעוד יומיים אחרי המופע המרכזי אפשר יהיה לנשום לרווחה ולהתחיל לסכם סיכומים ועד אז – עוד מאמץ קטן, אבל עם חיוך על הפנים שהרי זוהי מסיבת יום הולדת 80 לקיבוץ.

חג סוכות שמח ואירוע 80 מוצלח ומרגש

ואל תשכחו - שנשמע גם מכם. אברהם

שלום לכם, וחג שמח מאד!

אם העיתון הקודם היה חגיגי וצבעוני משום שהופיע בערב ראש השנה – הרי העיתון הזה הוא חגיגי כפול שניים לפחות. ראשית הוא **עיתון מס' 1** של שנה חדשה ומצביע על המשכיות ועקביות. כבר אמרנו שיש לנו עיתון שמופיע ברצף כמעט שמונים שנה וזו בהחלט סיבה לחג.

שנית – **ערב סוכות בפתח חג סוכות** היה חג חשוב ביותר בעבר הרחוק והיה כידוע אחד משלושת הרגלים שבהם עלה העם לירושלים, לבית המקדש להעלות את קורבן החג. גם היום יש לו חשיבות גדולה אצלנו. כחקלאים שמסיימים את איסוף יבולי השדה והמטע וכבר מביטים לשמים לחפש עננים. נכון שצריך עדיין לקטוף את כל הכותנה בשדות ואם אפשר גם לכסח, ולחרוש ולהכין לחורף ולכן עוד לא הגיע הזמן לגשם, אבל כולנו מתפללים לגשם בעיתו. סוכות הוא חג של מסורת ארוכת ימים שמחברת טבע ומשפחה, וימים של נחת בסוכה – בקיצור חג נהדר.

שלישית ועיקרית – בעוד יומיים - בערב שבת המתקרב, אנחנו חוגגים את האירוע הגדול והמסכם של **שנת ה-80 לכפר מסריק** המון חברים וחברות, ילדים וזקנים, מכאן וגם מחוץ לקיבוץ, חברו יחד במאמץ עצום להפיק יום שלם של פעילות מגוונת, מפגשים מרגשים של דורות הבנים, תערוכות וסיורים ומעל לכל – המופע המרכזי בערב על הבמה הגדולה שהוקמה במיוחד על הדשא של חדר האוכל. מאמצי הצוות להזמין לאירוע את כל הבנים שגדלו והתחנכו כאן ראויים לכל שבח ואם יגיעו כולם, יהיה פה ממש שמח ומרגש. אני מנסה שלא להגזים אבל נראה לי שרק אלו שהיו בתוך קלחת העשייה יכולים להעריך את גודל המאמץ שהושקע ואת גודל הציפיות של כולנו להצלחת היום והערב הזה.

אך גם לוקחת בחשבון כי הנושא חייב להיות מטופל ומוסדר על בסיס הסכמה הדדית. החברים מתבקשים לראות ברב"ש ו/או במזכירים כתובת לפניות בעתיד במטרה שנוכל להסדיר את הנושא ולהימנע מצעדים קיצוניים יותר.

הנהלה חברתית מתאריך 2.9.2013

משתתפים: אדיר המבורג, טומי שחר, אתי היכל, רמי כהן, אלי אמנו, עופר מסד, עירד, אייל רייז, הראל כהן, חסרים: סיגל פרנקל-בלן, גדעון דוכס.

3. תוכנית עבודה 2014 – ההנהלה החברתית רשמה לפנייה את ההערות שהתקבלו בשיחת הקיבוץ בכל הקשור לסיכום חצי שנתי. עבודת הכנה תתבצע באמצעות האגפים ולאחר הכנת הצעה מפורטת נתכנס ליום עבודה מרוכז לעיבוד והכנת תכנית קהילה אותה נדאג להציג לציבור במהלך נובמבר-דצמבר 2013.

4. יום כיפור – בהתאם לבקשה של ירון מרום וניר מזרחי לקיים ביום כיפור את ההתכנסות בחדר העיון ביד מסריק – כולל אירוח חברים מיישבת ההסדר ברמת גן – הוחלט ברוב 7 נגד 2 לאפשר את הבקשה תוך הבנה כי הפעילות מתבצעת במבנה ציבורי של הקהילה והיא פתוחה לכלל החברים. דיון בנושא הערכי הקשור לזהות ולתפיסה התרבותית בקיבוץ תוך שמירה על מרחב פלורליסטי, יש בדעתנו לעשות בשיתוף כלל החברים.

הנהלה חברתית מיום 9.9.2013

משתתפים: אתי היכל, רמי כהן, אלי אמנו, גדעון דוכס, טומי שחר, אייל רייז, הראל כהן.

חסרים: אדיר המבורג, סיגל פרנקל-בלן, עירד דוכס.

1. השיח המתנהל בקהילה-נט בנוגע ליום כיפור. מה נכון לעשות בעיתוי הנוכחי לאור החלטת המזכירות ולתגובות של הציבור? החלטנו כי יש לקדם את השיח בזמן ובמקום המתאים בכל הקשור למחלוקת הקיימת ומימוש ההחלטה כפי שהתפרסמה לציבור. חשוב לנו שתמשיך להיות קהילה יהודית הפועלת מתוך מודעות למעשיה כאשר הבסיס הוא לא ההלכה אלא העולם הערכי. ההנהלה חברתית מודעת לצורך במגוון דעות והשקפות אך מחפשת דרך שבה נדע לקיים

1. צוות פעולה למבני ציבור פנויים – בדומה לצוות שעבד בעבר, הוחלט ע"י ההנהלה החברתית לאשר הקמה מחודשת של צוות אשר תפקידו לקבוע יעוד למבנים פנויים או מתפנים בעתיד וע"י כך להרחיב את שיקול הדעת הנדרש ביחד עם המזכירים. הצוות שנבחר למשימה כולל את: אייל רייז, טומי שחר, ישי שמאלי, לימור בוכריס, יעל נתנאל, ואביטל מסד. באחריות הצוות לגבש הצעה מפורטת הכוללת הגדרת אחריות וסמכות ויצירת מיפוי וסדר בכל הקשור למבנים פנויים הנמצאים בתחום הקיבוץ. כתב פעילות מפורט יאושר במהלך אוקטובר לאחר שהצוות יגבש את הצעתו.

2. הסדרת כניסה של צלמי חתונות לתחום הקיבוץ – ההנהלה החברתית קיבלה בזמן האחרון מספר רב של פניות חברים המבקשים לטפל בנושא לאור בעיות שהתעוררו לאחרונה. הוחלט: 1 - לנסח מסמך הנחיות מפורט המחייב את הצלמים לעמוד בדרישות הקיבוץ כך שהפעילות לא תפגע באורח החיים התקין של החברים ו/או התשתיות הקיימות. הפעלת ההנחיות תתבצע ע"י הרב"ש בתאום עם המזכירים. 2 – במידה ומהלך ההסדרה לא ייתן מענה מספק, נדרוש לעצור כל כניסה של צלמים לשטח הקיבוץ ולמנוע את שהותם אצלנו. החלטה זו לוקחת בחשבון כי אנשים הבוחרים ביום שמחתם להגיע לקיבוץ ולהצטלם אינה בהכרח פוגעת בחיי הקהילה אלא משקפת את רוח הכפר.

הסדר מעמד ברי הרשות (בני זוג של חברים)

רקע:

צוות אד הוק (אייל, טומי, איתן שפר, נועה, אליהו, מירון, עפר א, אתי, תלמה) שהוקם לבדוק את נושא ה"זוגות החצויים", נפגש 3 פגישות בהנחיית ליאת פאר מלווה אזורית של התנועה הקיבוצית. בתהליך עבודת הצוות חודדו ההבנות בהיבט העקרוני והמעשי כאחד. (1) מעמד בר רשות קיים אך לא מעודדים אותו.

(2) יש לקיים פעילויות מקרבות בין ברי הרשות לחברי הקיבוץ לחיזוק תחושת השייכות שלהם בקהילה.

(3) יש לערוך התאמות כספיות של הסכם בר הרשות למי שיבחר או יאלץ להמשיך ולהישאר במעמד זה.

הסדר בר רשות:

הגדרה

בר רשות לעניין זה הינו בן/בת זוג של חבר/ה או של בן/בת קיבוץ, בין אם נישאו כחוק ובין אם לאו, המתגורר/ת בקיבוץ לתקופה שלמעלה משלושה חודשים.

מבוא:

קיבוץ כפר מסריק מייחס חשיבות לכך שבני הזוג, המהווים תא משפחתי, יהיו במעמד של חברות מלאה וישאף לכך הלכה למעשה. חיזוק הקשר עם ברי הרשות, מהווה מרכיב חשוב בתהליך הצמיחה הדמוגרפית של הקיבוץ, למען הרחבת השורות, חילופי הדורות וההתחדשות בכל תחומי החיים. הקיבוץ מקיים חברה פתוחה, המאפשרת לברי הרשות לבחור את המעמד שלהם, ומעודד אותם לקצר את תקופת התושבות כברי רשות ולהצטרף לקיבוץ כחברים. הקיבוץ שואף, כי הצטרפותם של ברי הרשות כחברים שווי חובות וזכויות לקהילה, תחזק מרכיבים בזהות המשותפת של כל המתגוררים בקיבוץ.

הקליטה לחברות תתבצע בתהליך המבוסס על הנהלים המופיעים בחוברת השינוי – מבחני התאמה, המלצה של צוות צמיחה דמוגרפית וקבלה בקלפי. אלה שיבחרו להישאר בסטטוס הזה ו/או לא יתקבלו לחברות, ייחתם עמם ועם בן/בת

יום כיפור עפ"י אורחות חיינו ללא "עזרת" אנשי דת מבחוץ.

ההנהלה החברתית מודעת לכך כי יש לקיים הידברות על נושאים מסוג זה בזמן ובמקום המאפשר הקשבה הדדית גם כאשר ישנם דברים שמרגיזים /ואו יוצרים רתיעה. בשאלה האם לקיים מעגלי שיח ביום שישי הקרוב עוד בטרם כניסת יום כיפור הוחלט כי לא נכון לעשות את הדברים בלוח זמנים קצר, וכי הדברים צריכים להמשיך להיות מטופלים בהובלת ההנהלה החברתית בתאום בין כל הגורמים הרלוונטיים.

2. הסדר מעמד בני זוג שאינם חברים –

תושבים ברי רשות

ההנהלה החברתית קיימה דיון שני בנושא במטרה להסדיר את הנושא עד תחילת שנת 2014. התיקונים אותם נדרש הצוות שנקבע להשלים כוללים 4 מרכיבים: א. אפשרות לשיקול דעת של הנהלה חברתית למתן הסדר מיוחד במקרה של קושי מצד בן או בת זוג.

ב. מיפוי הגילאים השונים והגדרה כי מגיל 70 ומעלה התשלום יעמוד על 450 ₪.

ג. אם תושב לא משלם כנדרש, יידרש לחייב את החבר (בן הזוג) בתקציבו. והגבלת החבר לקחת חלק בוועדות וגופים המובילים בקיבוץ

ד. תשלום בגובה 900 ₪ לחודש ללא תלות בגובה מס הקהילה שמשלם בן הזוג (חבר) והתאמת המחיר מעת לעת כדי לא לעודד מעמד של תושב.

הוחלט: באחריות הצוות לעדכן את ניסוח ההצעה בהתאם לארבעת הסעיפים שהוגדרו ולהציג את ההסדר המתוקן לאישור הקיבוץ.

3. בניית תוכנית עבודה 2014 – הוחלט

עבודת הכנה תתבצע עם רכזי אגפים במהלך אוקטובר, במהלך נובמבר נקיים יום מרוכז להנהלה חברתית לגיבוש הצעה כוללת שתוצג במהלך דצמבר לאישור בשיחה.

המזכירים

מצורף נוסח ההסדר שאושר בהנהלה החברתית כמפורט למעלה.

הודעה מועדת שיכון

בתאריך : 05/07/2013 הוצאנו למכרז מספר דירות אשר אמורות להתפנות בעקבות הבנייה החדשה .

להלן הזוכים במכרזים השונים :

דירת אדיר וסיגל המבורג – אורי פרנקל יקבל את הדירה כדירת הקבע שלו. מכיוון שהוא מעוניין לעבור רק כאשר יגיע תורו (בעוד כשנתיים), הדירה תושכר בתקופה זו למשפחה שתבוא לקיבוץ במגמת קליטה.

דירת עפר וירון רייז – ענבל ופליקס ברון זכו בדירה זו אשר מיועדת להיות דירת הקבע שלהם, ביצוע המעבר עם פינוי הדירה וסיום התאמתה לצרכי המשפחה.

דירת נעמי כחל – שילה ושרון משאט זכו בדירה זו, המעבר יבוצע עם פינוי הדירה וסיום התאמתה לצרכי המשפחה.

דירת ננסי עמר – איל ואילנית מסד זכו דירה זו כדירת משפחה, המעבר - עם פינוי הדירה והתאמתה למשפחה.

דירת אלדד וקרן מאירי – יוחאי ונועה שפר זכו בדירה כדירת משפחה, המעבר עם פינוי הדירה והתאמתה למשפחה.

דירת ניר ורוית שני – לי עדן עמר זכתה בדירה, המעבר - עם פינוי הדירה .

עירד דוכס
אגף שיכון.

הזוג הסכם אשר יגדיר את מערכת החובות והזכויות אל מול הקיבוץ.

יישום העקרונות

1. בין בני הזוג לבין הקיבוץ והחבר יחתם הסכם משולש אשר יגדיר את מעמדם של בני הזוג כברי רשות ואת מערכת החובות והזכויות שלהם מול הקיבוץ, לרבות תשלום דמי תושבות אשר יעודכנו מעת לעת באחריות הנהלה חברתית.
2. בעת קבלה לחברות בקיבוץ ישלמו ברי הרשות סך של 25,000 ₪ דמי כניסה לקיבוץ בגין תשתיות. פריסת התשלום תבצע לתקופה של חמש שנים.
3. החל מינואר 2014 יעודכנו דמי תושבות ויעמדו על סך של 900 ₪ לחודש(לאחר סבסוד), על אף האמור יינתנו הנחות בתשלום דמי תושבות כדלקמן:
- חברי קיבוץ מעל גיל 70 בני זוגם ישלמו 50% (450 ₪).
- חברים צעירים שהתקבלו לחברות חודש מיום שינוי בני הזוג ברי הרשות ישלמו לאחר שלושה חודשים 50% (450 ₪) ולאחר שנתיים תשלום מלא.
4. רכישת יחידות זכות בתאגיד משמר זבולון תבצע רק לאחר אישור קיבוץ לעדכון תקנון.
5. במידה וברי הרשות לא ישלמו את חובם, הקיבוץ יהיה רשאי לקזז את הסכום מתקציב החבר. בנוסף, לא יוכל החבר לקחת חלק בכל גוף או וועדה המובילה תחום חברתי או כלכלי בקיבוץ.
6. להנהלה חברתית תינתן האפשרות לבחון הקלות לגובה התשלום של ברי הרשות, ובמקרה כזה, הנושא יוגדר בהסכם מיוחד של בר הרשות והחבר מול המזכירים. (קריטריונים להקלות יקבעו בנפרד).
7. הנהלה חברתית רשאית לעדכן החלטה זו, והסכומים הקבועים בה, מעת לעת.

על החתום – הנהלה חברתית 9.9.2013

כל שנה בהתקרב הימים הנוראים עולה השאלה על המשמעות שיש להם ביחס אלינו, ציבור חילוני וקיבוצי. אצלנו יום כיפור הוא רק יום שבתון שקט, שהפעולה היחידה המאפיינת אותו היא הנסיעה החופשית על הכביש באופניים. באותו זמן ברחבי ישראל מתקיים מין איחוד ליום אחד בין שני חצאי העם, המתבוננים זה בזה כאילו היו שני מעגלים חשמליים שסגורים בתוך עצמם כל ימות השנה. ברגע אחד נפתחים ושולחים זרמים אחד כלפי השני. מתקיימת כאן מין מסורת לא חקוקה שגורמת לרוב הישראלים להשאיר את המכוניות דוממות ואת רשות הרבים פנויה. ישראל החילונית כאילו "מתנה תוקף" עם קדושת היום ולרגע אינה כולה של חול.

ומה אצלנו?

שוב נראה כנראה את קבוצת ה"דוסים" המיובאים שיבואו לעשות כאן את יום הכיפורים למען חברינו שאין להם יכולת להיכנס יחידים לקודש הקודשים, או שהריק הפנימי מבקש להתמלא ע"י אלה שכביכול יודעים. שוב נראה את שורת העציצים היפה שתחצוץ בין עזרת הגברים לעזרת הנשים ותמנע את המפגש האנושי החשוב כל כך שהוא חלק מהותי בקהילה שלנו.

אנחנו לא מצאנו עדין את הדרך ליצור רצף של תפילה, שיחה ולימוד. לא הצלחנו לכוון את עצמנו טוב יותר לשנה החדשה למען לא נחטא ולא נחטיא.

מי יתן ויתמלא החלל בקולות רמים של שירה חדשה לכבוד שנת השמונים ונזכה לפריחה בכלכלה, בחברה, בילודה ובבריאות הטובה, ואת חשבון הנפש נשאיר לשנה הבאה שנת ה'81.

שנה טובה וגמר חתימה טובה! אליהו

"וקול דממה דקה ישמע"

ראש השנה ויום הכיפורים – "עשרת הימים הנוראים", מהווים הזדמנות אישית והזדמנות קהילתית לערוך חשבון נפש. הצום והתפילה הם שני המרכיבים המרכזיים שנועדו לאפשר קיומו של התהליך הזה, אבל אין בהם די: אם אין בהם כוונה אמיתית ואינם חלק ממפגש אנושי לא תושג המטרה של חשבון הנפש. מי שפותח את מחזורי התפילה השונים ליום הכיפורים ימצא בהם נוסחים קבועים שנאמרים כווידוי. נוסחים קבועים הם עדות להצטברות של מחשבות, רעיונות והתנסויות שיצרו נוסח קבוע, אך יש בהם נטייה מרדמה: אנחנו יכולים לשנן בצורה אוטומטית את טקס הווידוי מבלי לעבור שינוי אישי כלשהו.

המשנה עומדת על הסכנה המוסרית בכך:

האומר: 'אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֶחָטָא וְאָשׁוּב, אֶחָטָא וְאָשׁוּב' - אֵין מְסַפֵּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

'אֶחָטָא וְיּוֹם הַכִּיפּוּרִים מְכַפֵּר' - אֵין יּוֹם הַכִּיפּוּרִים מְכַפֵּר. (יומא י, ט)

אופיו הקדום של יום הכיפורים היה נסוב ברובו על הטקס שבו, בפעם היחידה בשנה, היה נכנס הכהן הגדול ל"קודש הקודשים" שבו שכן ארון הברית. הבטוי קודש הקודשים מסמן את המקום הכי פנימי, הכי סודי, שהוא ביני לבין עצמי, אם תרצו ביני לבין בורא עולם. פעם בשנה גם אני יכול להיכנס ל"חדר הפנימי" החשוב והקדוש ביותר אצלי. זה זמן של התנתקות של כל אחד ואחת שהוא/היא בבחינת כהן גדול שנכנס לשם יחיד. זה זמן שבו אתה חשוף לטלטלה, נכון לשאת חרטה ווידוי.

בתמונה שצילם רמי כהן – תשליך קיבוצי

בהתייחס לחלק מהדברים שנשאלו – הובהר כי לקראת 2014 נדאג לעבוד ע"פ דוחות מפורטים (בדומה לדו"ח של אורן חינגה), תוך כוונה לתת ביטוי לקשר בין מקורות לשימושים עד רמת החבר. השוואה מפורטת ל-2012 לא ניתנה לבצע אך מסגרת כללית תבחן שוב, בהתייחס לדו"ח ביצוע של העסקים, הקהילה לוקחת בחשבון את הצורך להתייעלות, הקטנת מס איזון, התאמת הוצאות לעלות בפועל כחלק מתכנון 2014 בהלימה למה שהוחלט והוגדר בחוברת השינוי.

שיחת קיבוץ מיום 28.8.2013

משתתפים: 15 חברים

2. אישור תכנית להקטנה של תקציב קהילה 2013 בחצי מיליון ₪. ע"פ המלצת ההנהלה החברתית והחלטה של ההנהלה הכלכלית השיחה אישרה ברוב את התוכנית הכוללת הקטנה של החזר חוב אקטוארי בסך 350,000 ₪, בצ"מ 100,000 ₪, ועוד 50,000 ₪ יתרה כולל צמצום ארוחות בוקר מאוקטובר בתאום עם הענפים.

* הערכות בהתאם למצב הבטחוני – הנחיות לשעת חירום נדאג להעביר לידיעה באמצעות התקשורת הפנימית – מודעון, קהילה-נט. החברים מתבקשים לפעול ע"פ הנחיות פיקוד העורף, המועצה וצח"י. דוח מוכנות יועבר בנפרד.

המזכירים

- **קליטה** – **כנס בנים** בנושא קליטה לקבוץ. אנחנו מזמינים את בני הקבוץ למפגש בנושא קליטה לקבוץ ביום **שבת ה-13.10.26** מוזמנות במיוחד משפחות של בנינו במרווח הגילאים שבין קבוצת "דגן" (לצורך זיהוי – חן כרמלי, קרן מאירי) לקבוצת "הרדוף" (לצורך זיהוי – בן ורדי, נטלי מזרחי). במפגש ינתן מידע ברור ועדכני בנושא פרויקט הקליטה על כל מרכיביו.

1. דו"ח ביצוע תקציב קהילה חצי שנתי: במסגרת המחויבות של הקהילה להציג אחת לרבעון מקורות מול שימושים הוצגה ע"י טומי מנהל קהילה וכספים, טבלה מרכזת הכוללת את כל המידע ע"פ חלוקה לאגפים ומציגה תכנון מול ביצוע. עיקרי הדברים שהוצגו בדו"ח מראים על עמידה בתקציב (יתרה של 30,000 ₪) הקטנה משמעותית של "השלמה לתקן למשפחה" (ממוצע של 15,000 ₪ לחודש). גידול של הכנסות ועבודה בהיקף של 7% (בהשוואה לאוקטובר 2012). לאחר הצגת הדו"ח הועלו מספר הערות, בקשות ושאלות מצד חברים שיהוו בסיס להתייחסות לקראת בנית תכנית 2014 ע"י ההנהלה החברתית ברבעון הבא.

עיקרי הדברים:

- באגפים ו/או בתחומים בהם ישנה יתרה שלילית יש לטפל - במציאות של קיבוץ מתחדש אין להסכים לאגף לסיים ביתרה שלילית.
- חוסר נתונים לשנת 2012 מקשה מאד על ההשוואה ועל הניתוח. חשוב לעשות מאמץ לתת לכך תשובה אפילו במסגרת כללית.
- אופן ההצגה של הדברים בטבלאות מבלי לראות את החומר לפני הדיון מאד מקשה יש לבחון איך לשנות פורמט עבודה כדי שנוכל להבין את הדברים לעומק, כולל ניתוחים בחתכים שונים הנותנים מענה תמחירי של מגמות.
- חשוב להראות בתקציב את הקשר בין מס איזון לשימושים כמו גם מס קהילה ומס מוניציפאלי.
- מכיוון שמדובר על תקופת הסתגלות חשוב שהדברים שנאמרים יקבלו התייחסות הולמת כדי שלא תיווצר תחושה של "הכלבים נובחים והשיירה עוברת".

בגלל תקלות ברשת החשמל המסועפת של חברת החשמל. לקראת החורף הקרוב יש להיערך ולהתכונן. מדי שנה נעשים מכשירי החשמל רגישים יותר לנחשולי מתח, עקב המצאות הרכיבים האלקטרוניים בכל מכשירי החשמל ומזעור חלקים אלו. אין אפשרות לספק הגנה מוחלטת למכשירי חשמל. בכל זאת נמצאים מכשירי הגנה בשוק המספקים הגנה טובה ב-90% מהמקרים.

אנו מציעים לחברים הרוצים בכך מכשירי הגנה לנחשולי מתח לפי תקן ישראלי. המכשירים הם מתוצרת ישראל ויש להם אחריות ל-24 חודשים.

ברק רעם פלוס – מכיל ריליי שההיה מיועד למכשירים הכוללים מנוע חשמלי או מדחס כמו מקררים, מזגנים, מדיחי כלים, מכונות כביסה יבשים וכו' במחיר 63 שח'.

ברק רעם קלאסיק – מיועד להגנה על מכשירים אלקטרוניים כגון: מחשבים, טלביזיות, מערכות סטריאו, מסכי פלזמה ועוד. במחיר של 31 שח'

להמחשה: – תמונת שני המכשירים הנ"ל הנמצאים בחשמליה זמנים לרכישה.

מועדים לשמחה
החשמלאים

המידע ינתן ע"י אנשי המקצוע הרלבנטיים בתחומים הבאים: המשפטי, הכלכלי, החברתי, התכנון האדריכלי, והבנייה. הזמנות תישלחנה בקרוב. הורים!

אתם מוזמנים לוודא שההזמנות אכן הגיעו לבנים, להזכיר להם ולעודד אותם להגיע לכנס, לטפל בנכדים ולשחרר את שני בני הזוג למשך כשלוש שעות. להתראות

הצוות לצמיחה דמוגראפית.

קצבאות ילדים – בעקבות החלטת הממשלה קוצצו קצבאות הילדים ששולמו עד ה-20 לאוגוסט. סכום קצבת הילדים למשפחה מחושב ע"פ מספר הילדים ותאריך הלידה בליווי מקצועי של ברית פיקוח. למעוניינים ניתן לקבל טבלה מרכזת של הנתונים במזכירות ו/או אצל ענבל ברון בהנהלת חשבונות

עדכון מחיר הק"מ – לאחר חצי שנה של עליית מחירים ומתוך מחויבות לעמוד במסגרת התקציב שהוגדרה אנו מעדכנים את מחיר העלות לק"מ בהיקף של 10% בהתאם למחירי "חשב" המתפרסמים מעת לעת. עלות ק"מ לחבר תעמוד על 1.35 ₪, לוועדה 1.45 ₪, ולענף 2.05 ₪. מועד תחילת ביצוע 1.10.13 בתקווה כי הגדלת השימוש בגז לצד ירידת מחירי דלק בעתיד תאפשר חזרה למחיר נמוך יותר, ביחד עם המחויבות לשמירה על התקציב שהוגדר לניהול תחום הרכב בקיבוץ. המזכירים

הכן ציודך החשמלי – לחורף

לאחרונה נגרמו נזקים כבדים למספר חברים בגלל הפסקות בזרם החשמל. הפסקות במטח גבוה נגרמות על ידי מזג האוויר, רוחות, ברקים ועוד אבל הן נגרמות בעיקר

מחיר הנפט הגולמי היה פחות מ- 8 \$.
תכנון הדוד וקווי ההולכה לא יחסו חשיבות
רבה להפסדי האנרגיה הצפויים, בגלל המחיר
המגוחך של הדלק.

הותקנו קווי אספקת קיטור למכבסה,
לקומונה ולמטבח באורך 150 מטר ויותר.
שנה אחר כך פרצה מלחמת יום הכיפורים
תעלת סואץ נחסמה ונוצר משבר אנרגיה
עולמי. בעקבות המשבר האמירו מחירי הדלק
בעולם פי עשרים!!! כל מוצרי הדלק התייקרו
אבל המזוט נשאר זול יחסית. למזוט המשרת
בעיקר את התעשייה לא נוסף בלו (מס על
דלק) והוא נשאר הזול ביותר בהפרש גדול.
מצב זה נשאר עד ימינו, אבל הדבר משמש
תמריץ ועידוד רב לזיהום הסביבה. שריפת
המזוט פולטת חלקיקי פח, גזים וחומרים
נוספים שאינם בריאים.

המהפך הקיבוצי והמהפך האנרגטי.

בראשון לנובמבר בשנה שעברה, הפכנו
לקיבוץ מתחדש. גם ניהול האנרגיה בקיבוץ
התחייב להחליף את הדיסקט. כל שירות
ופעילות בקיבוץ יש לבחון לאור שינוי הרגלי
הצריכה, בעקבות ההפרטה. מגמת היעול של
שירותי הקיבוץ והפיכתם למרכזי רווח
עצמאיים, מחייבת פעולות שלא נעשו קודם
לכן.

מיכל גז טמון ליד המכבסה

רעיון המעבר לחימום בגז קיים מתקופת אגף
הצריכה בניהולו של אורי עופר. אבל רק
השנה נפתח חלון ההזדמנויות לשינוי זה.
חיוב החברים במחיר הכביסה הגביר את קצב
קניית מכונות כביסה פרטיות וצמצם את
השימוש בשירותי המכבסה ובעקבותיה את
עבודת הקומונה. פרס הקיטור שהופעל שנים
רבות בנאמנות ומסירות על ידי יעל שדה
צמצם את שירותיו עד שכמעט התייתר.
ביטול ארוחות השבת בחדר האוכל הקטינו
את השימוש בקיטור והגדילו, יחסית, את

שינויים במשק החום – ההסבה לגז בענפי ההלבשה והמזון

מהפכת הגז כבר כאן !!!
הסתיימו 41 שנות שימוש במזוט
* הופסקה אספקת הקיטור למכבסה
ולקומונה
* כל מתקני החימום הוסבו לשימוש בגז"מ
(גז פחמני מעובה)
* החיסכון השנתי הצפוי 100.000-150.000 ₪.

וכעת הסיפור שאחרי הכותרות:
בתפקידי כממונה אנרגיה אני אחראי על
ייעול השימוש באנרגיה: חשמל, דלק וגז
בענפי השירות ובמפעלים.
מזה חצי שנה שאני עוסק בעיקר במשק
החום בקיבוץ
אחרי שריכוז החשמליה היום יומי עבר ברובו
לאיגור התפנית לטפל בנושא חיוני זה.

נתחיל בקצת היסטוריה
לפני 41 שנים נבנה מתקן הקיטור הגדול,
בבנין מול המטבח.

בית הקיטור הישן - מלא היסטוריה מקומית

ההוצאות הקבועות ובעיקר את הפסדי האנרגיה בקיטור ובקווי ההולכה. למרות כל מאמצי ההתייעלות שנקטנו חצי מייצור הקיטור התבזבז על הפסדי האנרגיה.

ארבע יחידות גז לחימום מים במכבסה

הגיע רגע האמת

הנהלות הקהילה והמשק וטומי בראשן אישרו את המהלך הנועז של השקעה כספית גדולה יחסית כ- 150.000 ₪ להסבת הקיטור לחימום בגז.

"נפל בחלקן" של רחל במכבסה וטובה שחר בקומונה ושאר עובדי הענף ללוות את כאבי השינוי ואלה היו לא מעטים.

בקומונה – הגיהוץ בקיטור הופסק. הוויתור על החלפת הפרס במתקן גז חסך לפרוייקט כ- 25.000 ₪, השקעה, שכנראה לא היתה מוחזרת.

במכבסה – הוחלפו יבשני הקיטור הישנים ביבשני גז חדישים, מושכרים ונחסכו הוצאות התחזוקה הגבוהות של היבשנים הישנים. ההחלפה בוצעה במהירות ולשביעות רצון כולם.

פתרון ביטול הקיטור למכונות הכביסה נתקל בקשיים רבים ועבר שינוי תכנון מהותיים. החברה המתכננת התנצלה, התכנון שונה ובסוף הוסבה מערכת החימום לשיטת אגירת חום במיכל אופרטיבי, במקום חימום ישיר לקו ע"י תנורי גז.

במטבח – הוצע לנו להתקין מחולל קיטור המופעל בגז בהוצאה של 110.000 ₪. בסוף פתרתי את הבעיה ע"י השמשת מתקן הקיטור הקטן הקיים שם והסבתו לשימוש במבער גז בהוצאה של 15.000 ₪ בלבד. במטבח ובמכבסה הוטמנו עמוק באדמה מיכלי צובר לגז לפי תקנים מחמירים.

בחודש אפריל השנה החל עידן חדש פעילות הקיטור הגדול המופעל במזוט מזהם הסתיימה סופית.

החל העידן הירוק במשק החום בקיבוץ. החימום בגז הוא איכותי מבחינה אקולוגית אבל יקר מהמזוט ב- 30% בערך. כדי למצות את המהלך היה צורך במאמצי ייעול רבים שטרם נסתיימו ובעיקר הפנמת תודעת החיסכון בהנהלות הענפים ועובדיהם. כל שעה של חימום מיותר בגז הוא בזבוז כספי ציבור.

עוד מעט מסתיימת חצי שנה ראשונה של עידן הגז ותוצאות הפרוייקט עולות על המצופה. הצלחנו לבצע את תכנית ההשקעות וגם לחסוך תוך כדי השנה הנוכחית.

במספרים זה נראה כך: שנת 2012 הסתיימה בהוצאה על קיטור של 430.000 ₪.

ברירת המחדל לשנת 2013, בגלל עליית המחירים היתה צפויה להסתיים בעלות של 450.000 ₪.

בפועל תסתיים שנת 2013 בהוצאה על חימום ומעתה בגז, של 360.000 ₪ השנה הבאה שנת 2014 צפויה להסתיים בהוצאה של 290.000 ₪.

אסא ליד מתקן הקיטור הקטן עם מבער הגז

תודות

אני רוצה להודות לכל הענפים והחברים שעזרו לי בפרוייקט. לאיגור והחשמלאים ליקי ועובדי הבניין והאינסטלציה לאביטל המסגר ולצוות הנגרים לרוזה ועובדי המטבח לענף ההלבשה כולו במיוחד לרחל שביט. למירון שיפר שליווה את השקת הפרוייקט ולכל הרבים שאולי שכחתי.

יום הולדת 80 שמח – אסא רמץ

מיגדל המים. הפסל הוא פרי "אומנות מגויסת", הנותנת ביטוי לנחישות ולכוח של התנועה הקיבוצית. הוא נוצר במיוחד לכבוד *תערוכת היוכל* לתנועה הקיבוצית שנערכה בחיפה ב 1958.

אימי אביבה ז"ל נפטרה לפני כ 5 שנים. אביבה הייתה חברה בגרעין הנערים מיוצאי גרמניה שהגיע לכפר מסריק עם פרוץ המלחמה ב 1940 .

חלק מחבריה לדרך שהם כבר מבוגרים מאד נמצאים כאן. השנה ציינו 20 שנים למותו של אבי אהרון אשכנזי (אהרונצ'יק) ז"ל, שהיה ממש מראשוני הותיקים שהקימו את הקיבוץ עוד בבת-גלים. הוא זכה בתור שכזה לקבל את הדירה הראשונה בשיכון-א' ! את שלושת בניו, הוליד אבי כאן. הוא עזב את הקיבוץ ב 1960 ובהר לחיות כאמן בעיר. עד היום, יותר מחמישים שנה לאחר עזיבתו, מגיעים אלי סיפורי זיכרונות אודותיו, אם בעל פה, אם דרך הספר שהוצאתם כאן "אגדה של קיבוץ" ואם דרך עלון זה. חלק מהסיפורים אמיתיים וחלקם מופרכים לחלוטין. עצם העלאת הסיפורים אודותיו לאחר כה הרבה זמן, במקום בו השקיע כה הרבה ממרצו, מבחינת אין מתנה יפה מזאת לזכרו ולרוחו המרחפת לה בשמים מעלינו.

המפגש היום בחג ה 80 לקיבוץ, מרגש מאד מסיבה נוספת, הפעם מתחילים להרגיש כי "הדור הולך ופוחת", כל אחד בסביבתו הקרובה.

אנחנו בקבוצת 'אורן' נפרדנו משני חברינו היקרים יונתן קישוני ודורון בירק ז"ל. שוב, ממרחק, אני מרבה ומיטיב לשמוע מחברי הרבים כאן על תהליכי השינוי וההפרטה העוברים על המקום. חלקם מבוטאים בשמחה וחלקם מביעי חשש מפני העתיד.

כאדם פרטי לגמרי הבא לבקר בקיבוץ מעת לעת, אני מרשה לעצמי להעריך, כי אנחנו 'העוזבים' מסוף שנות ה 60 של המאה הקודמת, אלו שיצאו מהשער המערבי אל הלא נודע, מי בחיך, מי בדמע ומי בתירוף נבוב כזה או אחר, אנחנו למעשה מבשריה הראשונים של מהפכת ההפרטה בתנועה הקיבוצית כולה.

הטלטלה שהעבירו גלי העזיבה הגדולים על התנועה כולה, הביאה לחשיבה מחדש על כל

לחברי כפר מסריק חג שמח ליום ההולדת ה 80!.

אני שמח להשתתף בחג ה 80 של כפר מסריק, הקיבוץ בו נולדתי וגדלתי. הנני שולח ברכותיי לכל החברים, הילדים ותושבי המקום לחג 80 שמח. לשמחתי מצטרפים גם אשתי דניאלה ילדי ונכדי שגדלו על סיפורי המורשת של המקום יחד עם חלב אימם. בדיוק לפני 10 שנים, בחג ה 70 לכפר מסריק, הודיתי כאן בעלון על החג הנאה איליו הוזמנו. הבעתי אז בסוף איגרת התודה, את תקוותי כי נפגש כאן בעוד עשור לחגוג איתכם את חג ה 80.

משאלתי התגשמה והנה אנו שוב כאן בהרכב מלא, אשתי, שלושת ילדי ושני נכדיי (בינתיים...)

כמו בכל ביקור בכפר מסריק, אנו פותחים את היום בביקור באתרי מורשת משפחתית בהם בית האטיליה קמור התקרה של אבי הפסל אהרון אשכנזי, הנמצא ליד הרפת. במקום זה יצר אבי את מיטב עבודותיו. את המבנה המיוחד בנה אבי לבד ובמו ידיו ב 4-1943. הוא נבנה בקצה הדרומי הרחוק והמבודד של שטח 'המחנה', ממש ליד עמדת השמירה הדרומית שאף היא עומדת על תילה עד היום. ואיך העיז חבר קיבוץ לבנות באופן פרטי, אז, בתקופת השיתופיות הקשוחה של הקיבוץ? אמי אביבה מכרה תליון מזכרת ממשפחתה למען המטרה. הרוכש היה שופיק, "הערבי הטוב". הוא שילם בתווכו של אהרון קישוני שדאג שהתמורה תגיע למקומה... לאחר מכן אנו פוקדים את שני פסלי האבן הגדולים הנמצאים בסמוך לחדר האוכל, את אימא אדמה ואת המנגנת. משם נפנה ונבקר את פסל הפועלת העשוי בטון לבן הניצב ליד

הקבוץ. מאחרינו "משק הילדים" ותנים
מייללים ששמרו עלינו כל לילה, והפחידו
אותנו מאד מאד .

בחופש הגדול של כיתה ב' עשו לכל חברת
הילדים קייטנה שנקראה "הבראה", פינקו
אותנו באוכל טוב, סרטים וים. נסענו לחוף
הים ב"משמר הים" במשאית, בעמידה
ובשמחה גדולה. באחת הפעמים הים היה
"לא ידידותי" וילדים שנחשבו ליודעי שחיה
נסחפו עם הגלים והתחילה בהלה גדולה .
מישו חש להוציאם מהמים כשעליו תלויים
ילדים מפוחדים והוא מביא אותם לחוף
ונכנס שוב לים להוציא ילדים נוספים. כולנו
עמדנו על החוף מבוהלים ומפוחדים וסופרים
מי נמצא ומי חסר. מראה קשה זה ליווה אותי
שנים רבות.

בן עמי גלעדי נסחף עם הגלים ולא חזר.
חזרנו הביתה בלי עמי, למחרת ספרו לנו
שהוא טבע בים ויובא לקבורה בבית הקברות
בעין המפרץ, שהיה משותף לשני הקבוצים.
המשכנו בשגרת חיינו, מיטתו הוצאה מחדר
השינה והותירה חלל ריק ועצוב.
בכיתה ה' נפרדנו גם מאריה לייבל שנפטר
ממחלת הסרטן, שאז עוד לא קראו לה בשם,
אלא "גידול".

גם ללוויה שלו לא הלכנו כי "ילדים לא
הולכים לבית קברות". גם מקומו בכתה
ובחדר השינה נותר חסר ועצוב.

המעבדה של מישו

מישו היה תלמידו/עוזרו של פרופסור מרגולין
אשר עמד בראש המכון הזואולוגי בתל אביב.
כנראה על פי אותו מודל הקים מישו את
"המעבדה" בקיבוץ. צריך עץ שבצידו חצר
מגודרת ובצידה בריכה מלבנית שהייתה
בריכת השחייה של הקיבוץ, ומצידה השני של
המעבדה היה משק הילדים. במעבדה היו בתי
גידול שונים, אקווריומים עם חיות מים,
ציפורים ועוד. בחוץ בכלובים גדולים- נחשים,
עכברים לבנים, קוויות ועופות גדולים. בשעת
העבודה עבדנו גם במעבדה, עזרנו למישו
לנקות ולהאכיל את בעלי החיים. כשבאו
אלינו לביקור קבוצות מקיבוצים אחרים
הראינו להם בגאווה את המעבדה, איך אנחנו
מחזיקים בידינו את בעלי החיים .

מישו הביא מאגם "החולה" זוג חזירי בר
קטנטנים וקרא להם גפ וגפינה. הם קיבלו את

הממשק בין החבר לקיבוץ ולתמורה
שביניהם, חשיבה שמבשילה כיום.
המהפך הפנימי שעובר 'הקיבוץ של פעם' ל
'קיבוץ המתחדש', מלווה חששות עמוקים.
אני כרבים, מייחל למען חבריי כי התהליך
יהיה זהיר ובצעדים מדודים. תקוותי כי יעבור
בשלום הן כלכלית ויותר מכך, שיעבור בשלום
מבחינה חברתית ונפשית.

לכל החברים והתושבים אני שב ומאחל
לכולכם המשך עבודה פורייה בכל התחומים
והצלחה בכל אשר תלכו!

בברכת חג 80 שמח

רפאל {רפי} אשכנזי
כפר ורבורג
קבוצת אורן "במיל".

זיכרונות ילדות מקבוצת

"שיבולים" (ילידי 1943)

מאת: רעיה גפני ורקר

"קבוצתנו במרץ צועדת
ומצעד מטפלות לאורכה,
פרידה, זוזי, צמרת וחיה,
זניה, לולה חמדה ומלכה"

זהו חלק משיר שאבא שלי יונה גפני כתב ושר
לנו במסיבת סיום כיתה ו'. המילים הולבשו
על לחן משיר ידוע ורשימת השמות כוללת
את שמות המטפלות שליוו אותנו מהפעוטון
ועד המוסד. הגנת פרידה (זבולוני) לימדה
אותנו בכיתה א' ולקראת סוף השנה הגיע
אלינו מישו שטיין, זקוף וגבוה עד השמים.
איתו עברנו לכיתה ב' בבית ילדים חדש
בשטח "חברת הילדים", בקצה המזרחי של

הבריכה שהייתה מספיק גדולה עמוקה ומגודרת. אנחנו היינו מביאים להם שאריות מזון והם גדלו וגדלו. כשהם כבר היו ענקיים הסנדלרים היו באים לתלוש להם שערות מהזנב לצורך תפירת הנעליים. איך הם עשו זאת אינני זוכרת ומה קרה לחזירים בסוף אינני יודעת. ולא נשכח גם את "ליבושקה" שהייתה אווזת המחמד של מישו והוא אילף אותה ללכת אחריו. היא שמרה לו אמונים אבל אותנו היא הפחידה ולפעמים הייתה רצה אחרינו ומנקרת אותנו.

היות והיינו קבוצה קטנה עברו אצלנו הרבה "ילדי חוץ": חנה מעכו שאביה הביא לנו גור של כלב זאב שקראנו לו מוגלי וגידלנו אותו עד שעברנו למוסד, אדם קולצ'ר שאביו היה רופא בבית חולים בעכו, לפעמים הוא בא לבקר את בנו באמבולנס והיה לוקח אותנו לסיבובים באמבולנס וילדים נוספים. גם בעוברינו למוסד מצעד ילדי החוץ לא פסק. אף על פי שהם הביאו עימם ניחוחות וגיטונות של עיר, שלא היו מוכרים לנו, הם סיקרנו אותנו מאד, אך פסלנו אותם על הסף וכפינו עליהם התנשאות של ילדי קיבוץ.

בישול דגים בדרך אפריקאית

בכיתה ב' או ג' למדנו את הנושא "אנו מבשלים". בבוקר הביאו למטבח הילדים דגים מהמדגה, אני לא זוכרת מי ניקה, אבל לקחנו את הדגים איתנו והלכנו כל הקבוצה לשדה שליך נחל נעמן. חולקנו לשתי קבוצות. כל קבוצה הכינה טבון, חפרנו באדמה בור, אספנו עצים והבערנו אש. כשנשארו גחלים מישו ומלכה עטפו את הדגים בעלים ירוקים וגדולים של סלק סוכר (וכנראה גם תיבלו היטב), הנחנו את הדגים העטופים על האש וכיסינו באדמה בוצית. חזרנו לבית הילדים ואחרי מנוחת צהריים הלכנו לשדה, פתחנו עם מעדר את הטבון הוצאנו את הדגים. הבאנו אותם אחר כבוד לחדר האוכל, ואז מישו ומלכה פתחו את עטיפת הפלא וחילקו לנו את הדגים הטעימים. אכלנו ונהנינו מעמל כפינו וכך למדנו איך מבשלים דגים באפריקה.

הטיולים להכרת הסביבה

מישו דגל בטיולים כדרך ללמידה. אחת לשבועיים היינו יוצאים לטיול, פעם לצד המזרחי של הקיבוץ ופעם מערבה. בטיולים

מזרחה לשדות חיפשנו מחילות של חולדים. למישו היה מעדר מתקפל שהיה מתלווה אליו לכל טיול. כשנפגשנו בתלולית שהייתה נראית כמקום שבו עשויים להיות משפחת חולדים, המעדר היה נשלף ובזהירות רבה הוא היה מסיט את החול לצדדים עד שהייתה מתגלה מחילת ביתם של החיות העיוורת. חקרנו ולמדנו.

פעמים אין ספור צעדנו ל' תל דאוק', שהיה תל מלא פרחי בר ובו מערה שבפתחה קשת אבנים. ככל שהרבינו לצעוד לשם שברנו שיאים של הליכה מהירה שנמדדה בשעון. גם ל' תל כיסן' הלכנו פעמים רבות. באחת הפעמים מדדנו את גובהו, לשם כך סחבנו בידינו מקלות שאורכן מטר והתחלנו למדוד מקל אנך (עומד) ומקל שוכב (מאוזן) כאין מדרגות.

אינני זוכרת מה הגובה אליו הגענו, אך אני זוכרת שהדרך חזרה הייתה ארוכה ומייאשת. בטיולים מערבה הלכנו בחולות דרך בית חרושת נעמן בדרכנו לשפת הים. הלכנו על פסי הרכבת, התגלגלנו בחולות הזהב עד הים, מצאנו צדפים ומאובנים וראינו צמחים רבים ביניהם נר הלילה. באחת הפעמים, הייתה לנו משימה: ללכת לעת ערב בקבוצות לפסי הרכבת שמאחרי בית חרושת נעמן ולמדוד עם שעון כמה זמן לוקח לנר הלילה להיפתח. הורינו לא דאגו ובוודאי לא המחנכים. היינו רציניים ואחראים ולמרות שהדרך הייתה אינסופית וקשה להליכה, ביצענו את המשימה בגאווה רבה.

טיילנו הרבה, בארץ ובחו"ל, בעזרת "פנס הקסם" וה"נשיונל גיאוגרפיק". התמונות היו נכנסות לפנס ועל הלוח (שהיה מכוסה בסדין) היו מופיעים: עצי הסקוויה הענקיים שבאמריקה, הפירמידות והספינקס במצריים, ובשמיים מעל, שביל החלב, העגלה הקטנה והגדולה, הקסיופיאה ועוד ועוד מנפלאות העולם. ואכן, נפתחו בפנינו פלאי עולם וכיום זיכרונות אלו זכרו של מישו ז"ל חד הם.

יולי 2013

מבצע של כל סוכות

כמו בכל שנה מתגייס כל צוות הנוי המקומי לגיזום עצי הדקל בגן הנוי. שמעתי שיש אצלנו יותר מ-250 עצי דקל לסוגיו השונים. במקום לספר עדיף להראות. תמונה מייצגת מפעילות השבוע האחרון – ממש ערב סוכות.

גאה להיות חלק מכל זה

אין לי שורשים צ'כים וגם לא ליטאים. אני נכד של חברי ההשלמה הגרמנית, ובן של שחקנית חיזוק מפולניה השכנה- ובכל זאת, אני כל כך מכאן. המקום אותו עזבתי לפני 10 שנים, ואולי לא עזבתי מעולם.

הקיבוץ בשבילי הוא מקום של געגוע; פסיפס של זיכרונות, מקומות, ריחות וטעמים. הנה "הקדרים באים", והנה "גונבים את הדגל" בחברת הילדים. בטיפוס לחימ"א או בפזוזר אפרוחים. בטעמו הנפלא של הפטל בעין-עפיה והחמציצים בדרך לאולם נעמן. מהדברים האלו אני עשוי לטוב ולרע... ולמרות הויכוח הישן, הקיבוץ הוא עדיין הטראומה הכי טובה שקרתה לי.

כי מה צריך עוד הבן אדם? קצת שקט, שדות מוריקים, בירה בפאב וכדורגל בשבת- וכל זה עדיין יש!

אני גאה להיות חלק מזה, מרגיש שייך. תמיד אוכל לספר לילדיי, איך כאן קטפתי את האבוקדו הכי טעים בעולם, איך משכתי רשת עם הקשוחים שבדייגים וכיסחתי את הדשאים היפים בארץ.

יותר מזה, אני כבר לא צריך...הא-רגע עוד דבר אחד...שמרו לי מקום על התל. כשיגיע יומי, שם ארצה לנוח, בין אנשי החלום והמציאות שהפכו את הביצה הזאת לגן עדן. כי שם ורק שם ארגיש בבית.

אביטל שטנגר
נורווגיה 2013

מצרים ואיימו להגיע אלינו ממש. באותה העת התחילו גם להגיע השמועות הראשונות על הזוועות שהפעילו הנאצים נגד יהדות אירופה. מאוחר יותר, כשאומתו הידיעות על השמדתה השיטתית של יהדות אירופה, התברר לי שכל בני משפחתי הקרובה והרחוקה שנשארו בגולה נרצחו על ידי הנאצים. למעשה נשארתי יתום.

בשנת 1944 כשהסכימו הבריטים להקים יחידה ישראלית במסגרת הצבא הבריטי, אני כמובן ניצלתי את ההזדמנות, והתנדבתי לבריגאדה היהודית כדי להשתתף במאמץ המלחמה. שנתיים אלו שעשיתי בבריגאדה, לא הצליחו למחוק את מחשבותינו על השואה.

השנתיים שלי בבריגאדה השפיעו עלי קשות. אך גם אחרי הניצחון על גרמניה, לא תמו הבעיות הקשות עבורנו בארץ. מלבד המלחמה במסגרת ה"הגנה" נגד הכנופיות הערביות שנמשכה לאורך השנים, נאלצנו להתמודד נגד הבריטים על סגירת השערים של ארץ ישראל בפני ניצולי השואה. ההעפלה הבלתי לגאלית ומלחמת העצמאות לפני הקמת המדינה ואחריה, גזלו מאתנו הרבה כוחות ועוצמות נפש. וכמובן תבעו מאתנו לא מעט קורבנות אדם.

המצב הכלכלי במדינה השפיע כמובן גם על הקיבוצים. תנאי החיים בקיבוץ שלנו היו בשנים אלו כמעט בלתי נסבלים. גרנו באהלים וצריפים רקובים בלי שירותים, אפילו כיור לרחיצת ידיים לא היה לנו. התאורה היתה בדרך כלל על ידי מנורות נפט. השולחנות והספסלים בחדר האוכל היו ארוכים מעץ, ארבעה יושבים מכל צד של השולחן. האוכל הוגש לנו על צלחות פח. על טיב האוכל כבר אין מה לדבר. כל הארוחות שלנו היו על בסיס לקרדה. כנראה שלקרדה היתה אז בשפע במדינה.

למרות הכל, החברים לא התלוננו, וקיבלו את המצב כעובדה שיש להשלים אתה. אני יכול להעיד על עצמי, שלעולם, אפילו במצבים הכי קשים לא עלו בי הרהורים בקשר לעזיבת הקיבוץ.

בשנות החמישים והששים עם התחלת קבלת הפיצויים מגרמניה, תנאי החיים בארץ התחילו להשתפר. כמו כן השתפר גם מצבנו הכלכלי בקיבוץ. התחילו לבנות אצלנו לחברים היותר ותיקים שיכוני קבע עם שירותים. תקציבי

לאחרונה, קיבלנו רשימה מקיפה ומרשימה שכתב יצחק היכל ובה סיכום עכשווי של חייו בקיבוץ. ביקשנו את רשותו ואנחנו מביאים כאן קטעים נבחרים מאותה רשימה. לאלו שירצו לקרוא את כולה – יצחק ישמח לתת את החומר המלא.

יובל ה-80 של כפר מסריק בעינו של קשיש בן 90

בהתקרב שנות חיי לסיום התחלתי לנבור קצת במאות מסמכים וכתבות שהתאספו אצלי במשך עשרות השנים. נדהמתי לראות את עוצמת פעילותי כמעט בכל שטחי החיים בקיבוץ. קריאת הכתבות ההן, העבירו לי את 70 שנות חיי בכפר-מסריק, כספר פתוח.

למעשה, ליוויתי את קבוץ כפר מסריק כמעט מראשיתו. הגעתי לקבוץ ב-1942 באמצע מלחמת העולם השנייה. אז כבר הייתי בנאי מקצועי וטייח. את המקצועות האלה למדתי עוד בהיותי בקבוץ הכשרה בפולין. לכן הצטרפתי כמובן לקבוצת הבנין שפעלה אז בקבוץ. השתתפתי בבניית כל המבנים הראשונים שהוקמו בקבוץ שלנו. המאפיה, בית התינוקות, המועדון, המרפאה וכמעט רוב המבנים בעלי הכיפות העגולות כמו מחסן הגרעינים של הפלחה שהיום משמש ככל-בו, בית הקירור, הסנדלריה וכו' רוב המבנים האלה קיימים עד היום הזה. המבנים שבנינו אז, היו למטרות ציבוריות בלבד, ולא היו מיועדים למגורי החברים, שגרו עדיין באוהלים ובצריפים עלובים.

השנים הראשונות בקיבוץ היו מאוד קשות עבור חברי הקיבוץ, ובאופן מיוחד עבורי המשך ניצחונותיה של גרמניה הנאצית באירופה ובאפריקה, הביאו אותם עד שיערי

לכן זה לא פלא שהגד"ש הגיע עד הלום, כשהוא תורם את חלקו הרציני לכלכלת הקבוץ.

אני לא יכול לבוא היום לסכסם שנות חיי בקיבוץ כפר מסריק בלי לציין את תרומתה החשובה של בת זוגתי חנה. כשהתחתנו ב-1958 לא היה שום ספק בלבי, שחנה תצטרף אלי לקיבוץ.

מהר מאוד הצליחה להשתלב בקיבוץ, ונעשתה חברת קיבוץ בתקן מלא. היא עבדה בחריצות בכל מקום שנדרש ממנה. במטבח, במטע, בפרחים בסילורה בארזית וכו'. הבית שלנו תמיד היה נקי ומסודר. הגינה תמיד היתה מטופחת.

לסיכום: אני רואה את יובל 80 של הקבוץ, כיובל הפרטי של 70 שנותי בו. אני גאה להיות חבר קבוץ כפר מסריק, ואני מאוד שמח שילדי ונכדי ממשיכים בדרכי שלי.

יצחק היכל

ברוך הבא הביתה

לעומר בניק שהשתחרר מצה"ל

לפני חודש וכבר פעיל ומורגש

בעבודה ובעשייה

ברכות להורים לסבים ולאחים

כמה טוב שבאת!!!

החברים גדלו. התנאים בחדר האוכל השתפרו לעין שיעור. ספסלי העץ הוחלפו בכיסאות ממש. גם האוכל נעשה אכיל יותר.

פעילות השח-מט נהפכה אצלי במשך השנים לחלק חשוב בחיי היום יום שלי. ארגנתי לילדים ולמבוגרים אליפויות. דאגתי להכניס חוגי השח-מט לחלק מהכיתות במסגרת לימודי החובה. הבאתי מדריכים מקצוענים בשכר לבית הספר. ארגנתי לחברי הקבוץ משחקים סימולטניים נגד רבי אמנים כמו צ'רניאק, פרץ, קריידמן וכו' שבהם השתתפו עשרות חברים וילדים. לאט לאט נהפכה כפר מסריק למעצמת שח-מט בתנועה הקיבוצית. שחמטאינו הצטיינו בדרך כלל ברוב התחרויות שבהן לקחו חלק.

אני מלווה את המועדון שלנו מאז בנייתו במשך השנים הוא עבר טלטלות רבות. עוד טרם סיום בנייתו, שימש כתחליף לקומונה שנשרפה בשנות ה-50. בהמשך, הוא שימש להרבה מטרות תרבותיות וחברתיות כחדר קריאה, לתחרויות שח-מט, לחדר עיון, לאירוח אירועים משפחתיים, מקום יציאה ללוויות, לחוגי לימוד שונים, לחלוקת העיתונים לשיבות של הועדות ועוד ועוד. תקופות רבות המועדון נפתח ונסגר לסירוגין.

ברוב שנות חיי התיישרתי תמיד עם עקרונות הקיבוץ.

עוד בהגיעי ארצה ראיתי בעבודת ידיים ובשיתוף פעולה חברי ערכים עליונים לכן ברור היה לי שאת כל חיי אתחיל ואסיים בתור חבר קיבוץ. בדרך כלל התייחסתי לפעולות הקיבוץ בצורה חיובית. חייתי חיים צנועים מאוד. במשך כל השנים אף אחד בקיבוץ לא האמין לי שחייתי על התקציב של הקיבוץ בלבד. את הפיצויים שקיבלתי מן הגרמנים על רכושם של הורי ועל הפסקת הלימודים שלי מסרתי כמובן לקיבוץ. עבדתי בכל העבודות האפשריות שסדרני העבודה הטילו עלי. לפי כך גם עזבתי את הבניה ועברתי לעבוד בפלחה.

במשך 50 שנות עבודתי בגד"ש עברתי עשרות רכזי ענף. עבדנו קשה מאוד בשעות בלתי רגילות ביום ובלילה. עשינו מהפיכות בעיבודים, שינינו טכנולוגיות בכלים, הגדלנו רוחבי הכלים השונים, ייעלנו את תהליכי העבודה.

עונה לו עמירה משיח-אבו חצירה:

"...הדוגמא שלי היא - כשאני הולכת לבקר את המשפחה של בעלי אני באה אליהם ומכבדת אותם בלבוש ובהתנהגות – והם שמחים שבאתי, ושמחים לראות אותי ואת הילדים שלי.

הם מקבלים אותי כמו שאני ואני מקבלת אותם כמו שהם, עם השנים קצת התקרבו = אני קצת אליהם, והם למדו להכיר אותי. למדתי קצת על הדת וזה רק העשיר אותי ותרם לי. המשפחה של בעלי אף פעם לא הכריחו אותי לעשות משהו שאני לא רוצה, אני בחרתי לעשות מתוך כבוד אליהם.

זה הסוד – קבלה של השונה משני הצדדים.

ובאשר להפרדה בין גברים לנשים – עד כה היה נוהג להתפלל בערבי שבת וביום כיפור ב-"יד מסריק". אני מעולם לא ראיתי שזה מפריע למישהו. אני באה לשם כל יום שישי, בעלי מאיר מתפלל שם ואני באה עם הילדים. אני חושבת שחשוב שהם יכירו וידעו את המנהגים. אני לא בעצמי לא מתפללת אבל אני נהנית לבוא עם הילדים לעשות קידוש על היין והחלה. ואני האישה היחידה שבאה.

נכון שאצלנו נשים וגברים עושים הכל ביחד. הדתיים שבאים לפה ליום כיפור – מי שהזמין אותם רצה לקבל עזרה והדרכה בנוהגי תפילות יום כיפור. לפני הנוהג הזה המתפללים היו הולכים ברגל לבית כנסת בקריות. סבא שלי - ז'ק משיח - היה הולך ברגל לבית כנסת בעכו.

המפגש הזה נוסד על ידי איתמר ז"ל והאנשים שהצטרפו אליו רובם אנשים שלא נולדו כאן ויש להם קשר חזק לדת. הם רוצים להתפלל תפילת יום שישי ושזה יהיה בקיבוץ. אני חושבת שזה יפה שכפר מסריק מאפשר לחבריו להיות שונים זה מזה ומאפשר לכל אחד להיות מה שהוא אוהב מבלי להפריע לאחרים.

אנחנו הרי רוצים להרחיב את המעגל של חברי הקיבוץ, שיצטרפו עוד אנשים, ושאוכלוסיית הקיבוץ תגדל.

אני מאמינה שבכפר מסריק יש מקום לכולם

עמירה

תפילה – כפייה ומה שביניהן

בימים שלפני יום כיפור התעורר דיון/ויכוח באתר הקיבוץ שב"קהילה-נט" שהעלה על סדר היום גישות שונות והתייחסות רבות לנושא יום הכיפורים ובעיקר להתנהלות של בית כנסת מאולתר בקיבוץ. הויכוח הזה עלה כבר בהזדמנויות קודמות ועדיין לא הגיע לכלל הבשלה לכדי דיון פתוח בפורום מתאים כמו שיחת קיבוץ. לדעתנו יש חשיבות ארכיונית לדברים שעלו באתר ולכן בחרנו להביא לעיתון קטעים נרחבים ומייצגים ממה שהתפרסם שם. גם המזכירות בהחלטותיה קבעה כי יש לקיים דיון בנושא. ישמשו הדברים כאן כחומר רקע והכנה לדיון כזה כאשר יתקיים.

הדרת נשים בכפר מסריק

"כפי שפורסם, ההנהלה החברתית אישרה פניה של מספר חברים לארח קבוצה דתית אורתודוקסית ביום כיפור לצורך חיזוק ה"המתחזקים". האירוח כולל הפקעת "יד מסריק" לצורך ההתכנסות והתפילה. מה שלא פורסם זה שגם השנה הסכימו החברים המארחים לתנאי של האורחים כי תהיה הפרדה בין נשים לגברים במבנה הציבורי. ברצוני לשאול לדעת החברים, האם זוהי התרבות שאנו רוצים אצלנו? תרבות הכוללת הדרת נשים או בשמה המכובס "עזרת נשים". האם לא ראוי שהמעוניינים בכך יתכבדו ויארחו את האורחים ה"לא ברוכים" מבחינתי בביתם ושם ינהגו כרצונם ?

למה כאשר מביאים לפה יהודים דתיים ש"ילמדו ויחזקו אותנו" מביאים דווקא את אלה מהזרם המפלה והמפריד ולא מהזרמים הנאורים יותר ?
עירד דוכס

ובעיני הדרת נשים היא שלב ראשון בדרך
הברורה מאליה לחופש תנועה וחופש בחירה
חשוב לי לחיות ביישוב שיש בו חופש תנועה
וחופש בחירה

לכן בחרתי מלכתחילה בקבוץ של השומר
הצעיר

כמו שעירד כתב, יש מספיק זרמים ביהדות
שלא נוהגים כך. למה להזמין דווקא אותם,
אם כבר אז למה לא להזמין זרם יותר מתון
זה יעשה את התפילה פחות אמיתית???

אולי לא אנחנו המפחדים...?

דוברת

עמירה (לא אישי), חדר העיון הוא לא בית
כנסת ואני מקווה מאוד שגם אין כוונה
להפכו לכזה. הדרת נשים מפריעה לי בכל
מקום בלי קשר להאם אני נפגע מזה אישית
או לא, בדיוק כפי שמפריעה לי גזענות גם
כשהיא מופניית כלפי לא יהודים.
אני מוכן לקבל את השונה בתנאי שה יהיה
הדדי ושהשונה לא ינסה/ישאף לשנות אותי.
האם אותם דתיי "מחמד" הבאים להתארח
אצלנו מוכנים שאני אבוא להתארח אצלם גם
במחיר של חילול שבת? למה תמיד
כשמדברים על גמישות מדברים על גמישות
מצד אחד ועל חוקים שלא ניתן להגמיש
מהצד השני? למה מצפים שהפלורליזם יהיה
רק נחלת צד אחד (בד"כ הצד שלנו)? אני
חושב שהעקרונות שלנו של שוויון בין נשים
וגברים ושוויון בין כלל האנשים הוא עקרון
לא פחות חשוב מ"חוקי הדת" כפי שאת
קוראת להם - אגב ביהדות כתוב עשה לך רב,
אז למה לבחור דווקא רב שאלה הם חוקיו?
הדברים שלי לא באים מתוך פחד אלא
מתוך אמונה (אני מקווה שמותר לי להשתמש
במילה זו) שגם עקרונותינו הם חשובים וראוי
שנגן עליהם ונכבד אותם ולא נעשה כאן
בפרהסיה מעשים שנוגדים את אורח חיינו
ואמונתנו

. עירד

תגובה להדרת נשים.

הגיע הזמן שנשים דברים על השולחן. ממה
כל כך מפחדים המקטרגים על התפילות ביום
כיפור? או יותר על המניין בערבי שבת?

עד לפני שנתיים בכלל לא היה מניין לתפילות
יום כיפור בקיבוץ ופתאום הדרת נשים היא
המפחידה? אני מאמין שמה שמפחיד את
המקטרגים הוא הכפייה הדתית.

ידידי עירד. אין לאף אחד כוונה להכתיב לאף
אחד מה לעשות. זכות הבחירה שמורה לכל
אדם. זכותך לעשות ככל העולה על רוחך כל
עוד לא פגעת בחוק,

איפה פתאום נעלם הפלורליזם? איפה
נעלמה הסובלנות שהקיבוץ כל כך מטיף לה?

כאשר מניין של אנשים יקרים (או בשפת כמה
אנשים "דוסים") שניאותו לבוא לעשות עמנו
את יום כיפור הודיעו שהם באים, כל מה
שחשבנו הוא לעשות את יום כיפור. לא
חשבנו איך להדיר נשים.

מי שרוצה להעלות את נושא האמונה,
אדרבא שיעלה אותו, אבל שלא ינסה להיכנס
בדלת האחורית בתואנה של הדרת נשים.

אגב, במניין קבלת שבת מעולם לא ביקשנו
מנשים שבאו מדי פעם, לשבת בעזרת נשים.

איתי בר-דוד.

עמירה, את שוכחת דבר אחד מאוד מאוד
חשוב לדעתי
שמבחינת אלה שאת רוצה כל כך בקרבתם,
שלושת ילדי, גוזלי, הם בבחינת תינוקות
שנשבו וצריך לשחרר אותם משוביים (ממני)
אני לא רוצה פה אף אחד שרוצה לפדות את
ילדי ולשחררם ממני
אני שמחה שלך זה נעים ועושה לך טוב, אני
שמחה שלא כופים עליך כרגע כלום.
להבדיל ממך, לי לצערי הרב יש ניסיון מר.
אני באה מעיירה קטנה שבה כולם חשבו שם
כמוך, עד שנהיה קהל גדול יותר של חרדים
והתחילו רחובות שאסור לנסוע בהם בשבת
והתחילו יידי אבנים וכהנה וכהנה.

ד"ש מהעבר

אומרים שהיה פה שמח לפני שנולדתי...

מדור מיוחד לרגל חג ה-80

תמונות נדירות משנות ה-40' של המאה הקודמת הממחישות את השמחה והביצות אשר סבבו את הקיבוץ בתחילת דרכו. בתמונה 1 ארוך בן דוד, המהנדס וקסלברג, ויוסף אילון, משלחת הבדיקה לאיכות האדמות בביצת "אבו חשיש". בתמונה 2- (בעמוד הבא) רועה עדר הגמלים של שבט הגווארני רועה את גמליו סמוך לבתים בבנייתם. בתמונה 3- באר המים של שבט הגווארני ברקע חברי הקיבוץ והמיבנים הבנויים.

סריקה ודברי הסבר עמית קורן

ד"ש מהעבר

אומרים שהיה פה שמח לפני שנולדתי...

מדור מיוחד לרגל חג ה80

עת- לילה... כולם באוהל נמים, ממוזרנים ומכורבלים, גונחים, נוחרים. חלקם אף מחובקים... כבר לא צעירים זהו מפגש הקבוצה האחרון, אנחנו כבר מעבר לשישים. ישבתי עם עצמי, עם ילדותי, רשמתי כמה כתובים:

עבר ההוא הנשאר

ריצה מתגלגלת, באברים חשופים, על כרי-דשא, מוריקים, אינסופיים.

יבבות התנים, שחר עם שירת הציפורים, מתובל בריחות כבדים, חמציציים.

האופק, ללא סוף שרוע מלפנים, אחרי תלמים מתלכדים, מכל הכיוונים.

התלמים חרושים, מפלסים דרכים, בין עשבים לשאריות הדרדרים.

הטיון הנדבק בדרך לאגם השושנים, עליו מוטות האקליפטוס, עלי חביות שעונים.

ילדי הדרור אצים, משחקים, מכל קרן מגיחים, עיפים, וכעת-עגורים, נחים ומתקבצים.

פיג'מות במחשך, מתגנבות לאחוזת המבוגרים, על האקרן, התרגום הידני האץ את העלילה מקדים.

לילות שישי, זימרת האקורדיון מרבה המקצבים, מרקדות הבוגרות היפות... נעטפות במבטיי החולמניים.

אוסף ארוך ומשורשר של זיכרונות, תמונות ואירועים, שרק אודות מקצת- ממקצתם העליתי, עם הרבה געגועים,

עת להיום, כל אשר אנו המכונסים יחד - תמיד נשאר ילדים!

שקיעה מעל גבעת הדייגים

בערב יום כיפור התאספו מספר משפחות צעירות על הגבעה וקיבלו את היום המיוחד בדרכם. גם רמי כהן צלם המערכת היה ביניהם וצילם כמה תמונות מרשימות שמופיעות באינטרנט. אנחנו מצאנו שהתמונה הזאת מרגשת במיוחד.

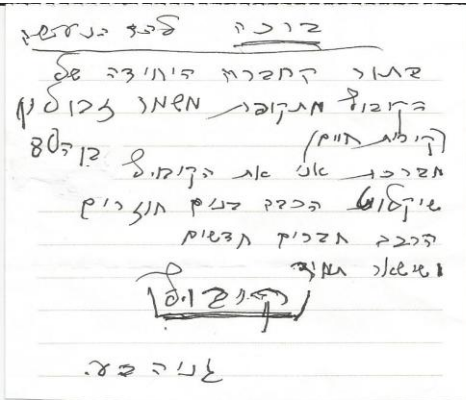

ברכה לשמונים השנים הראשונות

לביתנו בעמק זבולון, מעמק הסיליקון
בקליפורניה, צרור ברכות לבביות לרגל
חגיגות השמונים.
מי ייתן והדורות הנוכחיים ואלו שבעתיד,
יוסיפו עוד נדבך ועוד נדבך ליצירת התפארת
של דור המייסדים.
אנו עוקבים בעניין רב אחרי ההכנות ושלל
האירועים של חגיגות השמונים באמצעות
אתר הקיבוץ, ובכך מרגישים קרובים לבית.

להתראות באוקטובר, וגמר חתימה טובה,

עפרה וגדי גילאי

הפתק המרגש שמופיע כאן התקבל
במערכת לקראת החג וכתוב בו:

ברכה להד הנעשה

בתור החברה היחידה של הקיבוץ מתקופת
"משמר זבולון" (קריית חיים)
מברכת אני את הקיבוץ בן ה-80
שיקלוט הרבה בנים חוזרים
הרבה חברים חדשים

ושיישאר תמיד **קיבוץ**

ז'ניה בן ערב

האנושות והאנושיות

ב-80 שנותינו, ספגו הקיבוצים שבחים רבים
וגם ביקורות רבות.
עם צמיחת תהליכי ההפרטה, הגיע לקיבוצים
עידן חשבון הנפש הפנימי: נחשפנו לשורת
פרסומים עדינים וחשובים, חלקם מעמיקים
מאד, המציגים את המשגים הקשים
בצמיחתנו (החינוך המשותף) ובדרך
התנהלותנו הבסיסית (כל אחד לפי יכולת כל
אחד על פי צרכיו).

רציתי להציג ב"שתי מילים" משהו מהרגשתי
כאן ועכשיו על האנושות והאנושיות.
גדלתי בצילן של "משימות" ולא של חיבוקים
רכים ונשיקות.

חונכתי, כמו כולנו, בשיטה שהיה בה (ללא
ספק) גם הרבה טוב ומעניק, כשם שנעשו בה
גם המון שגיאות פשוטות עם מחירים כבדים.

אבל קחו את האנושות: כמה שלא נותחה
ונבחנה דרכנו, האנושות בעולם וסביבנו
שיוועה (ומשוועת עד היום) לצורה הפשוטה
שהיתה לנו – הנתינה. לתת יותר משלקחת.
כפר מסריק של היום עדיין נותן, ואני מתפלל
שנמשיך כך.

תוצרי החינוך המשותף בקיבוצים הגיעו
בחלקם להישגים כבירים וצמחו משכמם
ומעלה, רבים רכשו יכולות רבות דרך מה
שהקיבוץ נתן, בשיטתו "הגרועה".

וקחו את האנושיות – בלי מליצות
ופילוסופיות, אהבתי תמיד את אופן
התנהלותנו האנושית והתומכת.
ישבתי ב"מיליון" ישיבות מזכירות שנים
רבות, "כיכבתי" במרכזי הנתינה שלנו –
בתכנונם, בייסודם ובהובלתם קדימה.
אני חש – כשם שהאנושות צילמה אותנו –
שהאנושיות הבסיסית שלנו
בכפר מסריק בפרט, יכולה להמשיך ולשמש
מקור גאווה, גם בעתיד – אם לא נפריט
עצמנו לדעת...
חג שמח!
יוסי רחמן

• סיור לשטחים החקלאיים.

הסיורים יוצאים מרחבת המועדון לחבר.

**החל מהשעה 17:00 - מפגש מחזוריים
בבריכת השחיה. כולל דוכני מזון.**

**** כמה מילים בנוגע לאוכל בבריכה -**

מאחר והוחלט כי מפגש המחזוריים יתקיים
בבריכת השחיה ובשל מגבלות תקציביות,
החלטנו שהאוכל יהיה במתכונת של דוכני
מזון חופשיים (כאשר התשלום הינו מראש -
למוזמנים שאינם חברי קיבוץ/מועמדים - 50 ₪
ולמבוגר, לחברי קיבוץ/מועמדים - 50 ₪
למשפחה).

בחרנו בדוכני מזון שנראו לנו אטרקטיביים
ומתאימים לאירוע כאשר העקרון המנחה היה
- שאנשים לא יעמדו בתור.

הדוכנים שיהיו באירוע: המבורגר בלחמניה,
מוקפץ, סנדוויצ'ים מיוחדים במגוון טעמים,
סלטים וקינוח.

**בשעה 20:00 נתכנס על הדשא ליד חדר
האוכל למופע המרכזי המסיים את
אירוע שנת השמונים -**

"והלא מתאלא מהדקל"

לאחר המופע - הפאב פתוח למעוניינים.

לתשומת לבכם - המועדון לחבר יהיה פתוח
במשך כל שעות היום לקפה, עוגה
והתרעננות.

**שהיה לכולנו אלף טוב
ואירוע אחד!**

אירוע השמונים

שנתיים של עשייה ואירועים מתקרבות
לסיומן באירוע השיא של שנת השמונים
לקיבוצנו.

בעוד יומיים, ביום שישי ה-20.9.2013, ניפגש
ביחד, חברים, מועמדים, בני קיבוץ, בני גרעין
וחברות נוער - ניזכר, נצחק, נשלים פערים,
נתחבק, נחגוג ונציין ביחד שמונים שנה של
עשייה וחיי קהילה.

תזכורת לאירועי היום - כולם מוזמנים:

בין השעות 8:00-10:00 - ארוחת בוקר חגיגית
בחדר האוכל.

החל מהשעה 8:00 תוצג בגלריה של הקיבוץ
התערוכה - "כך ה'נ'ו" - צילומי הורים,
ילדים, קבוצות ועוד.

מקלט הארכיון של הקיבוץ יהיה פתוח החל
מהשעה 10:00 - במקלט יוצגו חפצים מהעבר,
תיקים מסודרים ואלבומי תמונות לפי
קבוצות גיל.

בשעות 11:00 ו-16:00 יתקיימו סיורים באווירה נוסטלגית ומבט קדימה:

- סיור באתרי השימור בקיבוץ (חצר הראשונים והסנדלרייה);
- סיור במפעלי התעשייה של הקיבוץ;
- סיור בבית העלמין כולל סיפורי מקום והנחת פרחים על קברי המייסדים (תהיה הסעה מאורגנת);
- סיור במוסד "נעמן" (תהיה הסעה מאורגנת);